

Epilepsie

Het kan gebeuren dat je hond onverwachts een epileptische aanval krijgt. Je schrikt je rot. Soms blijft het bij die ene aanval, soms komen ze daarna vaker. Heel vaak worden regelmatige optredende aanvallen getriggerd door opwinding, maar wel pas als de rust is terug gekeerd. Medicatie geven is dan onvermijdelijk, want zulke aanvallen zijn niet goed.

De oorzaak van epilepsie kan soms niet gevonden worden. Dit heet primaire epilepsie.

De eerste aanval vindt plaats tussen 6 maanden en 5 jaar leeftijd en buiten de aanvallen om gedraagt de hond zich normaal. Secundaire epilepsie heeft wel een aanwijsbare oorzaak, al valt het soms niet mee om die te vinden. Denk daarbij aan ernstige lever- en nieraandoeningen, te laag suikergehalte in het bloed, hersenaandoeningen (infecties en tumoren) maar ook vergiftigingen. In principe kunnen dieren van alle leeftijden last van secundaire epilepsie krijgen, maar gezien de problemen meestal op oudere leeftijd.

Een epileptische aanval heeft 3 fasen.

- Inleidende fase. De hond gedraagt zich afwijkend, rustiger of onrustiger, aanhaliger of afstandelijker dan normaal. Vaak heeft hij een vreemde blik in de ogen. Deze fase kan enkele seconden tot zelfs dagen duren en wordt vaak gemist.

- De eigenlijke toeval. De aanval kan enkele minuten duren en ziet er heftig uit. Duurt het langer dan 10 minuten dan moet de dierenarts gebeld worden. Enkele of alle van de volgende symptomen kunnen worden waargenomen:

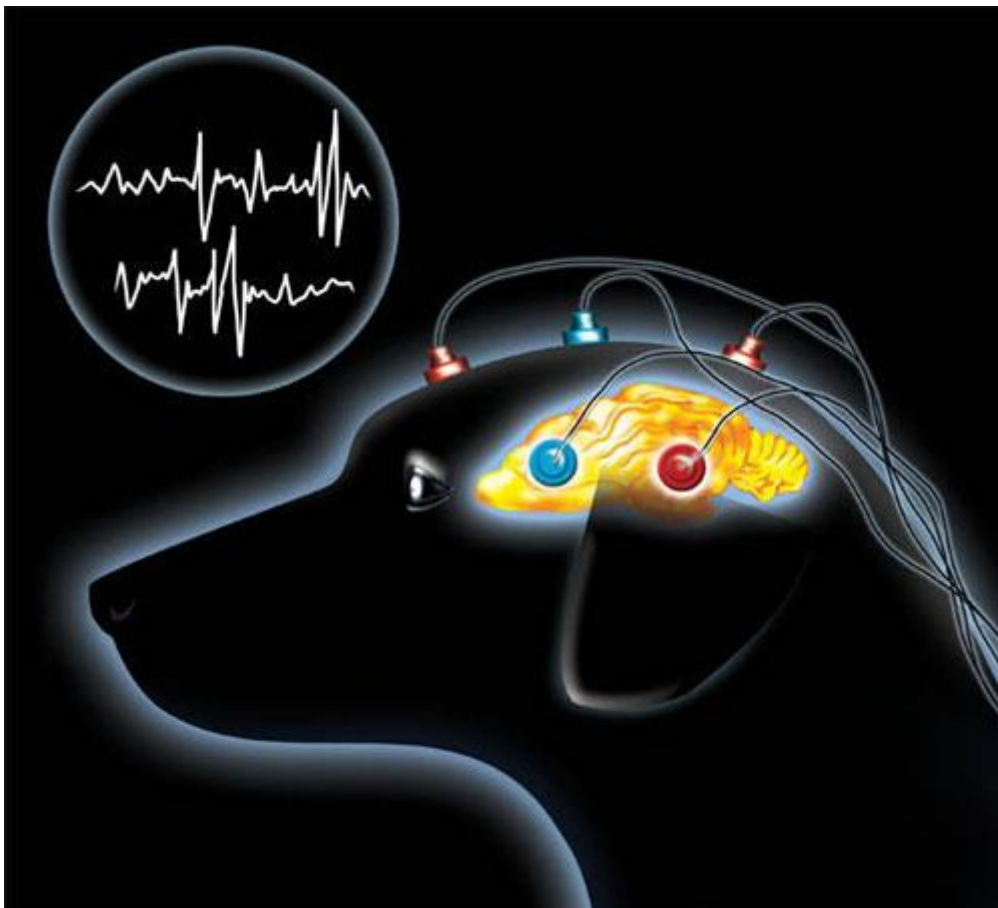
- o Omvallen en bewustzijnsverlies
- o Hevige krampen over het hele lichaam
- o Krampachtige bewegingen met de poten
- o Klapperen met de kaken, schuimbekken
- o Verlies van urine en ontlasting

- In deze fase is het belangrijk om te zorgen dat de hond zich niet bezeerd. Zorg voor ruimte om hem heen en zachte materialen. Verder is het verstandig om te zorgen voor zo min mogelijk prikkels. Maak de ruimte indien mogelijk donker, probeer de hond niet te kalmeren door hem te aaien of tegen hem te praten.

- De bijkomfase. Deze fase begint als krampen ophouden en de hond langzaam weer bijkomt. De meeste honden zijn na een aanval behoorlijk de kluts kwijt. Bewegingen zijn ongecoördineerd en vaak zijn honden hongerig en dorstig. Deze fase kan enkele seconden tot wel dagen aanhouden.

Krijgt je hond een epileptische aanval, registreer dan voor jezelf de datum en de duur. Het is verstandig om dit ook aan ons door te geven, zodat we dit op kunnen nemen in het patiëntendossier. Aanvallen van meer dan 10 minuten vragen onmiddellijk handelen. Wacht niet tot we open zijn, maar bel meteen!

Je kunt na de eerste aanval laten onderzoeken of er een mogelijke oorzaak gevonden kan worden, maar het advies kan ook zijn te wachten of en wanneer het weer gebeurt. Is dit redelijk snel het geval (binnen een paar maanden), dan zullen we een plan van aanpak met je opstellen. Honden met primaire epilepsie kunnen met de juiste medicijnen toch een volwaardig leven leiden.

Bron: Dierenkliniek Lieshout